

In de voetstappen van Montfort

- deel 1 -



een spirituele reis
bij de 300^e sterfdag van Montfort

PRESENTATIE

Zoals in eerdere jaren presenteert het Generalaat van de montfortanen aan de leden van de congregatie en haar geassocieerden een spirituele reis die ook van nut kan zijn voor andere montfortaanse congregaties. In dit jaar van de 300^e sterfdag van Montfort ligt het voor de hand dat deze reis gebaseerd is op de persoon van Montfort zelf. De reis is genoemd 'In de voetstappen van Montfort'. Dit is niet bedoeld als een uitnodiging om de 'geografische plaatsen' te bezoeken, maar juist de 'spirituele plaatsen' om daar Montfort te vinden en onszelf door het contact met hem te laten omvormen. In dit boekje bieden wij u de eerste zeven stappen van deze spirituele reis met enkele suggesties voor het gebruik.. Wij danken degenen, die eraan gewerkt hebben: pater Jean-Louis Courchesne smm, zuster Claudette Danis fdls en pater Georges Madore smm.

DOELSTELLING

Montfort spiritueel navolgen, hem herontdekken, onszelf door hem laten bevragen, ons onderdompelen in zijn leven, geloof, liefde voor Christus en Maria, zijn missionaire ijver.

DOELGROEP

Leden van onze montfortaanse congregaties en hun geassocieerden. Iedere persoon of groep met de interesse om Montfort beter te leren kennen en na te volgen.

WERKWIJZE

Een spirituele reis aangaan, geïnspireerd op eenentwintig momenten uit het leven van Montfort.

ONDERDELEN

Iedere module bestaat uit de volgende elementen:

- een korte presentatie van een moment uit het leven van Montfort;
- een tekening ervan;
- op basis hiervan wordt een waarde verkend;
- een citaat van Montforts geschriften;
- een bijbels personage of gebeurtenis, dat een licht werpt op deze episode;
- de persoonlijke verwerking met behulp van bepaalde vragen;
- een kort dank- of smeekebed;
- een concreet voornemen.

BENADERINGSWIJZE

wij stellen een tweewekelijks ritme voor, van 1 december 2015 tot 11 september 2016. Maar ieder individu of groep kan om het eender welk ritme kiezen. De reis kan ondernomen worden in kleine groepjes of individueel, door geassocieerden of religieuzen. Men kan het voorgestelde materiaal ook gebruiken voor een persoonlijke retraite.

mogen helpen om te volgen in uw voetsporen, geef ons de vrede van de Geest.

Heer Jezus, u roept nog steeds mannen en vrouwen om u te volgen. Maak ons ware getuigen, opdat we hen helpen om uw roep te horen en u te volgen.

Amen.

CONCREET VOORNEMEN:

- Bidden tot Marie-Louise en haar vragen me te helpen ‘in het spoor van Montfort’ te gaan. Ik vraag haar hulp in een bepaalde situatie...



**21 stappen voor een spirituele reis
'In de voetstappen van Montfort'**

gebeurtenis	waarde
1. geboorte en doop in Montfort	het leven als geschenk
2. jeugdijaren in Montfort, invloed van zijn omgeving	onze wortels
3. vertrek naar Parijs	een breuk helpt ons groeien; overgave aan de Goddelijke Voorzienigheid
4. wijding in Parijs	priesterlijke dienstbaarheid
5. aankomst in het armenhuis van Poitiers	met de armen zijn en hen dienen
6. ontmoeting met Marie-Louise	vriendschappen die ons begeleiden en helpen groeien
7. Marie-Louise verhuist naar het armenhuis	radicale roeping; geroepen worden tot een zending die zware keuzes met zich meebrengt.
8. verblijf in Rue du Pot de Fer	spirituele ontbering, woestijn, sterk verlangen

9. voltooiing van <i>De Liefde van de Eeuwige Wijsheid</i>	ervaring van de liefde die de Eeuwige en Geïncarneerde Wijsheid voor mij heeft; een antwoord geven op die liefde
10. ontmoeting met en roeping van Mathurin Rangeard	Mathurin de catecheet geloof helpen groeien; het eigen geloof op eenvoudige wijze uitdrukken en naar voren brengen.
11. missie in Montbernage; rozenkrans toevertrouwd aan Jacques Goudeau	het rozenkransgebed herontdekken en vernieuwen
12. bedevaart naar Rome en ontmoeting met Paus Clemens XI	bij de Kerk horen; je inzetten voor de vernieuwing van de Kerk
13. bedevaart naar Mont-Saint-Michel	bedevaart, symbool en element van onze spirituele reis
14. leken die Montfort navolgden: de Graaf en Gravin van la Garaye en de Markies van Magnanne	de rol en de inzet van leken in de Kerk en in montfortaanse congregaties

PERSOONLIJKE VERWERKING/DELEN MET ELKAAR:

- Welke verbanden zie je tussen de teksten als je ze nog eens leest? Wat vertellen ze over Montfort? En over je eigen relatie met God en met de mensen?
- Wat heeft je geleid en verlicht in de keuze van je levensroeping, of die religieus is, het huwelijk of het celibaat?
- Zoals Marie-Louise willen we in de voetsporen van Montfort gaan. Wat trekt je vooral aan in Montfort?
- Welke keuzes heb je moeten maken om Montfort te volgen?
- Wat heeft je geholpen – en helpt je vandaag de dag nog steeds – om de wil van God waar te nemen in je leven?

GEBED/VIERING:

Door onze doop roept Jezus ons op om hem te volgen. Laten wij hem danken voor deze roeping en hem vragen ons te helpen om er trouw aan te blijven.

Heer Jezus, op een dag zei u tegen mij: “Kom, volg me.” Voor deze oproep die mijn leven betekenis en volheid heeft gegeven, alle lof zij u;

Heer, u hebt gezegd: “Als iemand mijn volgeling wil zijn, laat hem iedere dag zijn kruis op zich nemen en mij volgen.” U kent mijn zwakte. Opdat ik trouw kan blijven aan uw roep, geef mij geestkracht;

Heer, u hebt gezegd: “Ik noem jullie geen dienaren meer; ik noem jullie vrienden.” Voor dit prachtige geschenk van uw vriendschap, lof zij u;

Heer u hebt gebeden: “Vader mogen zij allen worden als één, zoals wij één zijn.” Opdat we met woorden en daden anderen

Originele regel van de Dochters der Wijsheid, 128-129

Ze streven ernaar zowel vriendelijk als flink te zijn ten opzichte van de armen. Ze zijn barmhartig, houden rekening met hen en vergeven hen hun zwakheden, onwetendheid, gebreken aan lichaam en geest, en zelfs hun zonden. (...) Zij verlenen de armen hulp zover die in hun macht ligt, zowel geestelijk als lichamelijk, ze worden alles voor allen en zelfs voor de minste onder hen, vanuit de overtuiging dat de eerste onder hen niet de rijkste, de meest verheven en de wijste is, maar degene die gelooft en zet haarzelf op de laatste plaats.

UIT DE BIJBEL:

Johannes 1: 35-39

De volgende dag stond Johannes (de Doper) met twee van zijn leerlingen bij de rivier de Jordaan. Johannes zag Jezus lopen, en hij zei: 'Daar is het lam van God.' De twee leerlingen hoorden het, en ze gingen met Jezus mee. Jezus draaide zich om. Hij zag dat de twee leerlingen met hem meeliepen, en hij zei tegen hen: 'Wat zoeken jullie?' Ze vroegen aan hem: 'Rabbi, waar logeert u?' (Rabbi betekent: meester.) Jezus zei: 'Kom maar mee, dan zul je het zien.' Ze gingen met hem mee en zagen waar hij logeerde. Het was al laat in de middag, en ze bleven de rest van de dag bij hem.

15. verblijf in St.-Lazare	gemeenschapsleven
16. de grote missies	evangelisatie
17. bouw en sloop van de Calvarie in Pontchâteau	het Kruis van Christus en van mezelf
18. het schrijven van De Ware Godsvrucht	toewijding aan Jezus door Maria zoals door Montfort voorgelegd en voorgeleefd
19. nieuwe projecten in La Rochelle	pastorale moed en creativiteit: het evangelie verkondigen aan iedereen op alle mogelijke manieren
20. eenzaamheid in grot van Mervent	gebed, contemplatie: schepping als een weg naar God
21. laatste missie en dood in St-Laurent-sur-Sèvre	de eigen dood beleven in alle rust en overgave aan God



STAP 1

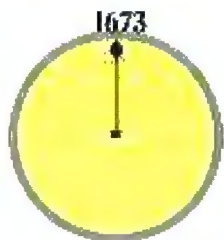
Geboorte en Doop in Montfort

DATUM: 31 januari en
1 februari 1673

PLAATS: Montfort

WAARDE: Het leven als geschenk

HET VERHAAL:



Jean-Baptiste Grignon en Jeanne Robert, de ouders van Louis-Marie, trouwen in 1671. In 1672 wordt hun eerste zoon, Jean-Baptiste, geboren die na 5 maanden overlijdt. Louis-Marie, de voorbestemde zoon, wordt het jaar daarop geboren, op 31 januari 1673 in Montfort-la-Cane. Door de dood van zijn broertje wordt hij de oudste van de familie, die uiteindelijk achttien kinderen zal tellen: acht jongens en tien meisjes. Verscheidene kinderen sterven op jonge leeftijd. Onder hen die hun jeugd jaren overleven, zijn twee religieuzen en drie priesters. Op 1 februari, daags na zijn geboorte, wordt Louis-Marie gedoopt in de kerk van Saint-Jean, zijn parochie. Twee eeuwen eerder had de heilige Vincent Ferrier gebeden in dezelfde kerk. Toen deze grote apostel op een dag aan het prediken was in La Chèze, niet



UIT DE GESCHRIFTEN VAN MONTFORT:

Kantiek 139. 2. 4. 7. 15

God dienen is iets buitengewoon groots,
groter dan een keizer dienen.
Heer, ik ben niet waardig uw dienaar te zijn.
Maar als u het wilt, grote Meester, zal ik het proberen
en aan heel het universum zeggen dat ik u liefheb en dien.

Ik dien God, als ik hem aanbid in geest en waarheid.
Om dat te kunnen smee ik
dat zijn goedheid me te hulp komt.
want zijn genade is noodzakelijk
om het te willen en te doen.
Ik dien God van ganser harte –
dat is mijn glorie en mijn geluk.

Direct bij het wakker worden hef ik hart op naar God.
Of ik slaap of waak, ik er helemaal voor u, Heer'
Zie, ik ben bereid om alles te doen om uw behagen.
Ik dien God van ganser harte –
dat is mijn glorie en mijn geluk.

Ik lees, schrijf of bid; ik werk continu
en geef mijn leven voor God
zonder een moment te verliezen.
Hoe kostbaar is de tijd en noot meer in te halen!
Ik dien God van ganser harte –
dat is mijn glorie en mijn geluk.

zoeken in het ziekenhuis: “Ik heb verscheidene dagen nagedacht over wat u tegen me gezegd hebt. Ik wil tussen de armen komen leven.”

Maar het antwoord van de directie van het ziekenhuis, dat ze verneemt via de bisschop, is negatief: ze hebben al teveel regentessen en willen er niet nog meer bij! Zonder een spier te vertrekken antwoordt ze de bisschop: “Monseigneur, deze heren zijn niet bereid om me aan te nemen als regentes; wellicht zullen ze mij niet weigeren, als ik een van de armen word.” Met dit antwoord krijgt de bisschop een duidelijke aanwijzing over het formaat van de jonge vrouw die voor hem staat. Zonder verdere tegenwerping schrijft hij een brief aan de leiding van het ziekenhuis met het verzoek haar aan te nemen. Deze mensen zijn buitengewoon verbaasd en proberen dus de binnenkomst van Marie-Louise om te buigen in hun eigen voordeel: ze creëren een prestigieuze baan speciaal voor haar – een onderoverste. Maar Montfort heeft andere plannen voor haar: hij wil dat ze komt wonen in zijn kleine communiteit van de Wijsheid. Wanneer de directrice van het ziekenhuis vraagt dat Marie-Louise dan minstens de overste van deze groep wordt, antwoordt hij ferm en tot haar verbazing: “O nee, Madame, eerst moet zij leren gehoorzamen.”

Zo treedt Marie-Louise in alle rust toe tot de kleine groep van de “Dochters der Wijsheid”, en volgt de regel, precies zoals de rest. Na herhaaldelijk geen gehoor te hebben gegeven aan de veelvuldige verzoeken van de overste om met de regentessen te dineren, eet ze graag met de gezonde eetlust van een negentienjarige het zwarte brood en de soep van de armen. Iedere morgen ontvangt ze, met toestemming van Montfort, de eucharistie terwijl haar gezicht van de afgelopen lange maanden is nu van haar afgevallen. (Naar Papásogli)

ver van Montfort, voorspelde hij de komst van een man van God, een ‘krachtige missionaris’: hij kondigde Montfort aan.

We kennen het belang dat Louis-Marie hechtte aan de doop tijdens zijn leven en priesterschap. Hij nam de naam aan van de plaats van zijn geboorte om hieraan een levende herinnering te blijven. Denken wij aan het Contract van Verbond met God dat hij zou laten tekenen aan het einde van zijn missies. En aan de toewijding aan Jezus door Maria, waarvan hij zegt dat het de vernieuwing van de doopbelofte is.

UIT DE GESCHRIFTEN VAN MONTFORT:

Kantiek 27, 2-4, 10-11, 21-22

Ik weet niet wat ik u terug moet geven
voor uw buitengewone liefde.

Ik kan slechts dag en nacht zingen: Deo gratias.

Grote God, u hebt mij uit het niets geschapen,
aan u heb ik alle goeds te danken,
u alleen bent mijn stut en steun. Deo gratias.

Grote Koning, ik ben uw beeld;
ik geloof met een levend geloof
dat u het hebt gegraveerd in mij. Deo gratias.

U hebt me gezalfd met uw heerlijkheden,
mij gesierd met uw schitteringen
en me overladen met uw gunsten. Deo gratias.

U alleen hebt me ondergedompeld in de doop,
mij tot bruid genomen

en me daarna catechese gegeven. Deo gratias.

Wat een vreugde en mildheid
proef ik niet meer dan eens in mijn hart!
Het is een effect van uw goedgunstigheid. Deo gratias.

Wat zal ik u geven voor al die weldaden
en voor duizend andere stille genaden.
Ik kan alleen maar eeuwenlang zingen: Deo gratias.

UIT DE BIJBEL:

Psalm 139 (138): 1. 13-18

God, u weet alles van mij Heer, u weet alles van mij, u kent mij. U maakte mij in de buik van mijn moeder. Elk deel van mijn lichaam hebt u gevormd. Ik dank u daarvoor. Want het is een wonder, zoals ik gemaakt ben. Alles wat u maakt, is een wonder. Dat weet ik heel goed. U hebt me al gezien toen ik in het geheim gemaakt werd. U hebt me al gezien toen ik diep in de aarde ontstond. Toen mijn lichaam nog geen vorm had, zag u mij al. Nog voordat ik werd geboren, wist u alles al van mij. En u schreef het in uw boek. God, uw gedachten kan ik niet begrijpen, ze zijn te moeilijk voor mij. Ik probeer uw gedachten te tellen, maar het zijn er zo veel, meer dan er zand is bij de zee. Ik ben dicht bij u, elke ochtend weer.

Titus 3: 4-8a

Toen liet God, onze redder, zien hoe goed hij is, en hoeveel hij van mensen houdt. Hij heeft ons gered. Niet omdat wij dat verdienen door onze goede daden, maar omdat hij medelijden met ons had. Door onze doop zijn we een nieuw leven

STAP 7

Marie-Louise verhuist naar het armenhuis

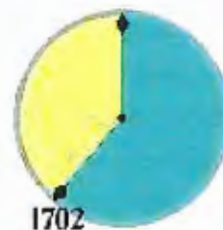


DATUM: 1702?

PLAATS: Poitiers

WAARDE: Radicale roeping; geroepen worden tot een zending die zware keuzes met zich meebrengt

HET VERHAAL:



Tot welke religieuze groepering moet Marie-Louise toetreden om gehoor te geven aan haar religieuze roeping? Op een dag, uitgedaagd door deze jonge vrouw die haar geschenk aan God niet langer wil uitstellen, kijkt Montfort haar lange tijd aan. Met een glimlach zegt hij laconiek de volgende woorden om vooral niets te forceren of haar in haar vrijheid aan te tasten: “Nou, ga dan maar in het ziekenhuis wonen.”

Op dat moment hecht Marie-Louise niet veel belang aan die opmerking, want het lijkt ondenkbaar. Maar wanneer ze naar huis gaat, dringt de ware betekenis van die woorden tot haar door en wordt ze gegrepen. Ze begrijpt geheel en al wat Montfort bedoeld heeft met zijn uitnodiging. Hoe meer ze erover nadenkt, hoe meer ze ervan overtuigd raakt dat God zijn wil aan haar bekend heeft gemaakt en ze voelt zich zeer rustig over haar roeping. Onverwijd gaat ze op pad om Montfort te

- donkerste dagen, God zij dank;
- Voor de vrienden die mij uw gezicht hebben getoond door hun warme onthaal en hun trouw, God zij dank;
 - Voor de vrienden die ik heb kunnen helpen om te groeien als mens en christen, God zij dank;
 - Voor de vrienden die mij gesteund hebben in mijn engagement, God zij dank.

Heer, u die graag de tafel deelde met uw vrienden Lazarus, Martha en Maria, leer ons om de vrienden die met ons meegaan op onze levensweg te omhelzen als een geschenk van u en de oproep om edelmoedig en trouw te zijn ten opzichte van hen. Amen.

CONCREET VOORNEMEN:

De tijd nemen om contact op te nemen met een vriend of vriendin; hem of haar danken voor onze vriendschap. In een persoonlijk gebed God danken voor de vriendschappen die mij helpen groeien.

begonnen. Dankzij de heilige Geest leven we als nieuwe mensen. God heeft ons allemaal zijn Geest gegeven, dankzij Jezus Christus, onze redder. We zijn dus gered omdat God goed voor ons is. We zullen het eeuwige leven krijgen. Daar vertrouwen we op. Onze boodschap is betrouwbaar. Ik wil dat je er met grote zekerheid over vertelt.

PERSOONLIJKE VERWERKING/DELEN MET ELKAAR:

- Welke verbanden zie je tussen de teksten, als je ze nog eens leest? Wat vertellen ze over Montfort? En over je eigen relatie met God en met de mensen?
- Wat zijn de mooiste 'geschenken' die het leven je heeft geboden?
- Wat zijn de 'gaven' van leven die je anderen kunt bieden?
- Is er een moment of omstandigheid geweest dat je je bijzonder bezielde en ten diepste verbonden met het leven?

GEBED/VIERING:

In het bewustzijn van Gods onmetelijke generositeit keren wij ons tot Hem in gebed met de woorden: Geprezen bent U, wonderbaarlijke God!

Voor het geschenk van het leven,
voor ons lichaam, ons denkvermogen
en alle hulpbronnen die U in ons geschapen hebt;
Voor de schoonheid van de wereld
en de overvloed van uw goede geschenken;
Voor het geschenk van ons doopsel dat ons

ondergedompeld heeft in de kracht van de Heilige Geest;
Voor al wat we ontvangen van andere mensen,
en wat we kunnen geven;
Voor Montfort die ons terugleidt
naar de vreugde van ons doopsel.

God onze Vader, U bent de bron van alle goede gaven. Neem onze lof en dankbaarheid aan: dit is onze gave voor vandaag en voor altijd, tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.

CONCREET VOORNEMEN:

Het leven helpen groeien – of helen – in mijn omgeving, in mijn relaties met anderen.



in Jezus geloven. Want ze hadden gezien wat Jezus met Lazarus gedaan had.

PERSOONLIJKE VERWERKING/DELEN MET ELKAAR:

- Welke verbanden zie je tussen de teksten als je ze nog eens leest? Wat vertellen ze over Montfort? En over je eigen relatie met God en met de mensen?
- Welke vriendschappen hebben je helpen groeien in het leven?
- Hoe hebben vrienden je helpen groeien als mens, als christen, als religieus?
- Heb je ooit gevoeld dat sommige vriendschappen je verwijderden van je betrokkenheid als christen of als religieus? Hoe heb je daarop gereageerd?
- Hoe heb je zelf anderen helpen groeien door je vriendschap?

GEBED/VIERING:

- Voor de vriendschappen die we hebben mogen ervaren in de loop van ons leven, laten we God danken...
- Voor de vrienden met wie ik heb gelachen en gehuild, God zij dank;
- Voor de vrienden die hun geheimen en hun dromen met mij hebben gedeeld, God zij dank;
- Voor de vrienden die hun deuren en hun harten voor mij hebben geopend als ik eenzaam was, God zij dank;
- Voor de vrienden die zo eerlijk waren om me op mijn fouten en kleinzieligheden te wijzen, God zij dank;
- Voor de vrienden die voor mij de zon waren op mijn

meester is er, en hij vraagt of je bij hem komt.' Toen Maria dat hoorde, ging ze meteen op weg naar Jezus. Die was nog steeds buiten het dorp, op de plaats waar hij met Marta gesproken had.

De Joden die bij Maria waren om haar te troosten, zagen haar opeens weggaan. Ze liepen achter haar aan. Want ze dachten dat Maria naar het graf zou gaan, om daar te rouwen. Maria kwam bij Jezus. Toen ze hem zag, knielde ze voor hem. Ze zei: 'Heer, als u hier geweest was, dan was mijn broer niet gestorven!' Maria en de Joden die met haar meegelopen waren, begonnen hard te huilen en te jammeren. Jezus ergerde zich daaraan. Hij had verdriet om Lazarus, en hij vroeg: 'Waar ligt Lazarus begraven?' De mensen zeiden: 'Kom maar mee, Heer.' Bij het graf begon Jezus te huilen. De Joden zeiden: 'Kijk eens hoeveel hij van Lazarus hield!' Maar sommigen van hen zeiden: 'Hij heeft een blinde man genezen. Kon hij de dood van Lazarus dan niet voorkomen?' Jezus ging naar het graf toe. Dat was een grot met een steen voor de opening. Jezus zei: 'Haal die steen weg.' Marta, de zus van Lazarus, antwoordde: 'Maar Heer, het lichaam stinkt, het ligt hier al vier dagen!' Toen zei Jezus tegen haar: 'Denk aan wat ik je gezegd heb! Als je gelooft, zul je Gods hemelse macht zien.' Toen haalden een paar mensen de steen weg. Jezus keek omhoog en zei: 'Vader, ik dank u dat u naar mij luistert! Ik weet dat u altijd naar mij luistert. Maar ik zeg dit speciaal voor alle mensen die hier staan. Zij moeten geloven dat u mij gestuurd hebt.' Daarna riep Jezus: 'Lazarus, kom naar buiten!' Toen kwam de gestorven Lazarus naar buiten.

Er zat een doek om zijn gezicht, en er zaten doeken om zijn armen en benen. Jezus zei tegen de mensen: 'Maak de doeken los, en laat hem gaan.'

Veel van de Joden die naar Maria toe gekomen waren, gingen

STAP 2

Jeugdijaren in Montfort, invloed van zijn omgeving

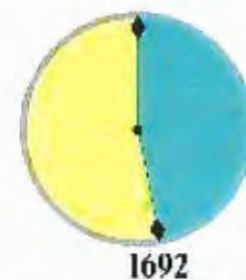


DATUM: 1673 – 1700

PLAATS: Montfort,
La Bachelleraie, Jezuïetencollege in Rennes,
Seminarie van Saint-Sulpice in Parijs

WAARDE: Mijn wortels

HET VERHAAL:



Iedere mens wordt getekend door zijn of haar achtergrond, de familie en het sociale milieu waaruit hij of zij voortkomt. Louis-Marie was hierin geen uitzondering.

Zijn geboorteregio had altijd vastgehouden aan haar eeuwenoude Bretonse geloof, een geloof zo rotsvast als het graniet van haar ondergrond. Louis-Marie zal de belichaming worden van dit robuuste temperament. Breed uitgesponnen zijn de tekortkomingen van zijn vader, Jean-Baptiste Grignon, en onberispelijk is zijn gedrag niet: zijn woede-uitbarstingen kunnen verschrikkelijk zijn, zijn hebzucht een feit. Hij heeft titels, maar weinig geld. Er zijn vele monden te voeden en zijn baan als advocaat brengt hem meer eer dan inkomsten.

Uit dit alles is het gemakkelijk te begrijpen hoe deze huiselijke problemen van invloed kunnen zijn geweest op deze jongeman die geneigd is tot een zekere heftigheid in zijn reacties. Bovendien is Jean-Baptiste Grignon overtuigd christen en voedt hij zijn familie op in godvrezendheid, bezorgd om zijn aardse toekomst zonder het eeuwige leven uit het oog te verliezen.

De moeder van Louis-Marie is de dochter van een gemeentemagistraat uit Rennes, en de zus van drie priesters: Alain, Gilles en Pierre. Nederig en stil van aard, houdt ze zich met bewonderenswaardige toewijding bezig met de opvoeding van haar kinderen, zelfs in tijden van tranen om haar mans woedeaanvallen. Ondanks zijn jeugdige leeftijd doet Louis-Marie er alles aan om haar te troosten; later zal hij haar prijzen om haar geduld dat soms wel heel groot moet zijn om de vrede in huis te bewaren.

We kunnen begrijpen dat Louis-Marie een hechte band heeft met zijn moeder. Van alle broers en zussen is één hem het allerliefst: Guyonne-Jeanne, een zusje dat zeven jaar jonger is dan hijzelf, met wie hij altijd een speciale band heeft gehouden. Hij wil van haar een heilige maken.

Zijn oom Alain Robert, voor wie hij groot respect heeft, heeft een grote invloed op hem. Op het Jezuïetencollege in Rennes wordt hij positief beïnvloed door een leraar, Pater Gilbert, en door Pater Descartes, zijn geestelijk leider. Julien Bellier, de rector van het hôpital, geeft hem zijn liefde door voor de armen, de zieken en de misdeelden van allerlei slag die een leven lang zal duren. Zijn liefde en toewijding tot de Heilige Maagd is al vanaf zijn jonge jaren opmerkelijk; ze worden bevestigd en gevoed gedurende zijn studie bij de Jezuïeten, voor wie dit een belangrijk aspect van het geloof is.

UIT DE BIJBEL:

Wijsheid van Jezus Sirach 6: 6-10; 14-17

Laat velen vriendschappelijk met je omgaan, maar laat slechts één op de duizend je raadgever zijn. Als je iemand tot vriend wilt maken, stel hem dan eerst op de proef, vertrouw hem niet te snel. Sommige vrienden zijn enkel je vriend in goede tijden, in slechte tijden zie je ze niet. Er zijn vrienden die opeens je vijand worden en jullie ruzie tot je schande verder vertellen. Er zijn vrienden die met je aan tafel zitten, maar in slechte tijden zie je ze niet. Een trouwe vriend is een veilige schuilplaats, wie er een gevonden heeft, heeft een schat gevonden. Een trouwe vriend is onbetaalbaar, tegen zijn waarde weegt niets op. Een trouwe vriend is een krachtig medicijn, wie ontzag heeft voor de Heer vindt zo'n vriend. Wie ontzag heeft voor de Heer zoekt de juiste vrienden uit; zoals hijzelf is, zo zijn zijn vrienden.

Johannes 11, 1-45

Een man in het dorp Betanië was ziek geworden. Hij heette Lazarus. In dat dorp woonden ook zijn zussen Marta en Maria. Zij stuurden iemand naar Jezus om te zeggen: "Heer, uw vriend Lazarus is ziek." Jezus hield veel van Marta, Maria en Lazarus. Jezus had dus gehoord dat Lazarus ziek was. Eerst bleef hij nog twee dagen op de plaats waar hij was. Daarna zei hij tegen zijn leerlingen: 'Kom, we gaan weer naar Judea.' (.....)

Toen Marta hoorde dat Jezus eraan kwam, ging ze hem tegemoet en zei tegen Jezus: 'Heer, als u hier geweest was, dan was mijn broer niet gestorven! Toch weet ik ook nu heel zeker: God zal alles doen wat u hem vraagt.' Jezus zei: 'Je broer zal opstaan uit de dood.' (....) Daarna ging Marta weg. Ze riep haar zus Maria. Zonder dat iemand het hoorde, zei ze tegen haar: 'De

middel van kruis, vernedering en armoede. Moed, dierbare dochter, moed. Ik heb oneindig veel verplichtingen jegens u, ik voel de uitwerking van uw gebed; want meer dan ooit ben ik verarmd, gekruisigd, vernederd. Mensen en duivels doen me in deze grote stad Parijs een zeer beminnelijke en zoete oorlog aan. Dat ze mij maar belasteren, bespotten, mijn reputatie kapot maken en mij in de gevangenis zetten. (...) Dat is de noodzakelijke uitrusting en het gevolg van de goddelijke Wijsheid en zij laat die komen naar het huis van degene bij wie ze wil wonen. Wanneer zal ik die beminnelijke en onbekende wijsheid bezitten? Wanneer zal ze bij mij haar intrek nemen? (...) Denk eraan, mijn dierbaar. kind in Jezus, mijn verzoek te beantwoorden en aan mijn verlangen te voldoen. Ge kunt het, ja, ge kunt het, samen met enkele welgezinde vriendinnen. Niets kan uw gebeden weerstaan; God zelf, hoe groot hij ook weze, kan er niet aan weerstaan.

Dialogoog:

Marie-Louise zei tegen Montfort: “Je werkt veel en helpt zoveel mogelijk jonge dames in de congregatie te treden en hun roeping aan de bisschop te presenteren. Ik ken er redelijk veel die non werden door jouw hulp. Je denkt aan iedereen, behalve aan mij! Weet je niet hoe ik de wereldse waarden verwerp? Waarom help je mij niet een religieus te worden, zoals je voor zoveel anderen deed?

Montfort antwoordde: “Jij zul een religieus worden, mijn dochter zul je zijn!”

(Besnard: Life of Sister Marie-Louise de Jésus, 21-28)

UIT DE GESCHRIFTEN VAN MONTFORT:

Brief aan Alain Robert, 20 september 1694

Gods zuivere liefde heerse in ons hart.

Met innige vreugde heb ik uw brief ontvangen. Hij gaat mij des te meer aan het hart omdat hij komt van iemand die meer genegenheid voor mij heeft.

In uw brief schrijft gij over een sterfgeval. Op mijn beurt doe ik hetzelfde. Het gaat over Mijnheer de la Barmondière, mijn leidsman en overste. Hij heeft hier zoveel voor mij gedaan. Vorige zondag is hij begraven. Heel de parochie en allen die hem gekend hebben betreuren zijn heengaan. Hij heeft als een heilige geleefd en is als een heilige gestorven. Hij is de stichter van het seminarie waar ik verblijf. Hij was zo goed mij er gratis onderkomen te geven. Ik weet nog niet hoe het nu verder moet. Of ik zal blijven of naar elders vertrekken, want de inhoud van zijn testament is nog niet bekend. Wat er ook gebeure, ik maak me niet bezorgd. Ik heb een Vader in de hemel die zorgt voor alles. Hij heeft mij hierheen geleid. Hij heeft mij hier laten wonen en hij zal zorg voor mij blijven dragen met zijn gewone goedertierenheid.

UIT DE BIJBEL:

Lucas 2: 46-52

(Op twaalfjarige leeftijd maakte Jezus met zijn ouders een pelgrimstocht naar Jerusalem. Zonder het te weten bleef Hij bij de terugreis achter). Jozef en Maria vonden Jezus na drie dagen. Hij zat in de tempel bij de leraren die daar waren. Hij luisterde naar hen en stelde vragen. Iedereen die hem hoorde praten, was verbaasd. Want hij zei heel verstandige dingen.

Toen zijn ouders Jezus vonden, waren ze onder de indruk. Maria zei: 'Jongen, waarom heb je dat gedaan? Je vader en ik waren ongerust. We hebben je overal gezocht.' Jezus antwoordde: 'Waarom hebben jullie mij gezocht? Ik moet doen wat mijn Vader bepaald heeft. Dat weten jullie toch?' Maar Jozef en Maria begrepen niet wat hij bedoelde. Toen ging Jezus met zijn ouders mee terug naar Nazaret, en hij was hun gehoorzaam. Toch bleef zijn moeder nadenken over alles wat er gebeurd was. Jezus groeide op, en hij werd steeds wijzer. God hield van hem, en de mensen ook.

PERSOONLIJKE VERWERKING/DELEN MET ELKAAR:

- Welke verbanden zie je tussen de teksten als je ze nog eens leest? Wat vertellen ze over Montfort? En over je eigen relatie met God en met de mensen?
- Wie van je familie en opvoeders heeft je in je persoonlijke geschiedenis het meest helpen groeien als mens en als christen?
- Wie hebben je groei wellicht geschaad? Heb je hen vergeven?
- Wat heeft je in staat gesteld om de tekortkomingen in 'je menselijke wortels' te boven te komen?
- Wat is het mooiste erfdeel dat je ontvangen hebt van de mensen die je in je jeugd vergezelden?

GEBED/VIERING

Laten we God danken voor hen die hebben bijgedragen aan de vorming van de mens die we vandaag de dag zijn, door te zeggen: Voor alles dat ons gevoed heeft, God zij dank!

in een anonieme rij van mensen die de ziekenhuispriester opzoeken, is een belangrijk moment in het leven van Montfort. Hier zien we twee resolute, jonge mensen bereid om alles wat er op hun pad komt te omarmen, twee individuen in staat om koppig vol te houden, twee heel verschillende karakters maar wonderlijk geschikt om samen te werken. Bij het heetgebakerd en onblusbaar temperament van Montfort met zijn verborgen kwellingen past de verfijnde en krachtige evenwichtigheid van Marie-Louise, met haar natuurlijke bescheidenheid. Haar vredige openheid en beschikbaarheid vormen een perfect contrast met het creatieve genie van Louis-Marie, met zijn constructieve fantasie en zijn moed om altijd weer iets nieuws aan te pakken. Zij is vruchtbare grond, klaar om het woord van God in overvloed te ontvangen en ze zal een bedachtzame partner blijken te zijn die onbegrensd open is voor de 'dwaasheid' van de rector. (Papásogli)

UIT DE GESCHRIFTEN VAN MONTFORT:

Brief 16 aan Marie Louise 24 oktober 1703

Zeer dierbare dochter,

Gods zuivere liefde heerse in ons hart.

Geloof niet dat ik door de afstand en mijn uitwendig zwijgen vergeten ben welke liefde gij voor mij koestert en evenmin welke liefde ik u verschuldig ben. In uw brief brengt ge onder mijn aandacht dat uw verlangen nog altijd even sterk is, even vurig en constant; dat is een onfeilbaar teken dat het van God komt. Ge moet dus uw vertrouwen in God stellen; wees er zeker van dat ge zelfs meer zult krijgen dan ge denkt. (...)

Ik voel aan dat ge niet ophoudt aan God voor deze armzalige zondaar de goddelijke Wijsheid te vragen, door

STAP 6

Ontmoeting met Marie-Louise

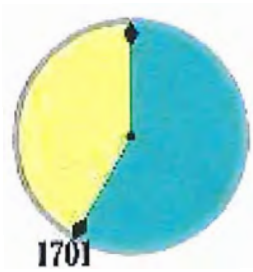
DATUM: november 1701

PLAATS: Poitiers

WAARDE: Vriendschappen,
die ons helpen te groeien



HET VERHAAL:



Op een dag ziet Marie-Louise Trichet haar zus Elisabeth enthousiast en heel erg opgewonden thuiskomen: “O, Marie-Louise! Als je eens wist wat voor een preek ik zojuist heb gehoord; nee, nog nooit heb ik zoiets ontroerends gehoord. De predikant was een heilige!” Terwijl Elisabeth zoekt naar

woorden om haar gevoelens goed uit te drukken, neemt Marie-Louise ter plekke een besluit: ze zal naar de priester gaan en hem vragen of hij haar spiritueel leider wil worden.

Dit krachtige, duidelijke en plotselinge besluit zal haar levensloop totaal veranderen. De volgende dag gaat ze naar de kerk waar Montfort biecht hoort en wacht op haar beurt. Wanneer die komt, is ze overrompeld door de eerste woorden die tot haar gericht worden: “Wie heeft je hierheen gezonden, mijn dochter?” “Mijn zus,” antwoordt ze verbaasd. “O, mijn dochter, het was je zuster niet: het was de Heilige Maagd!”

Deze ontmoeting met de jonge boetvaardige ziel opgaand

- Voor onze vader en moeder, die ons het leven gaven en ons hielpen groeien;
- Voor andere mensen in onze omgeving die veel voor ons betekend hebben;
- Voor de leraren die ons gevormd hebben, ons gevoed hebben met hun kennis en wijsheid;
- Voor allen die ons in de loop van ons leven in staat hebben gesteld om moeilijkheden te overwinnen;
- Voor degenen die wij zelf hebben kunnen helpen en die we hebben mogen vergezellen op hun levenspad.

Heer, U bent de bron van alle ouderschap. Wij danken u voor de mensen die ons in staat hebben gesteld om geboren te worden en te groeien. Deel uw generositeit met ons opdat wij altijd klaarstaan voor hen die om onze steun vragen. Amen.

CONCREET VOORNEMEN:

Schrijf de namen op van al die belangrijke mensen die je wortels hebben gegeven en zeg dank voor hen.

STAP 3

Vertrek naar Parijs

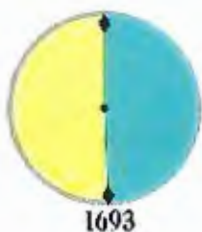
DATUM: 1693, september?

PLAATS: Rennes -
de brug van Cesson



WAARDE: Breuken helpen ons te groeien; overgave aan de Goddelijke Voorzienigheid

HET VERHAAL:



De deuren van Saint-Sulpice gaan open voor de jonge student. We kunnen de grote dankbaarheid raden waarmee Louis-Marie het goede nieuws ontvangt: hij heeft zichzelf toevertrouwd aan de Voorzienigheid, en onverwijld geeft deze hem antwoord. Zijn 'immense zucht naar perfectie' staat zo op het punt om werkelijkheid te worden. Hij neemt zich voor om zichzelf geen uitstel toe te staan: na 'gemakkelijk' instemming te hebben gekregen van zijn ouders, maakt hij zich klaar om te vertrekken.

De afstand van Rennes naar Parijs is meer dan 300 kilometer. Men is bereid de seminarist een paard te geven 'om minstens de helft van de reis te overbruggen'. Hij weigert dit en accepteert alleen een nieuw pak, tien daalders, en een kleine rugzak. Hij zegt zijn familie en zijn thuisland gedag 'met zulk een onthechting' dat het zelfs zijn schoolvriend, Jean-Baptiste

armste broeders en zusters. Open onze handen en onze armen opdat we leren om voor hen in actie te komen. Amen.

CONCREET VOORNEMEN:

Jezus somt zes manieren op om anderen te helpen: hen te eten en te drinken geven, kleding, een warm onthaal, en zieken en gevangenen bezoeken. Aan welke van deze activiteiten kan ik mijn bijdrage leveren?



van de gelovigen die hier naast mij staan, deed je iets goeds voor mij.'

PERSOONLIJKE VERWERKING/DELEN MET ELKAAR:

- Welke verbanden zie je tussen de teksten als je ze nog eens leest? Wat vertellen ze over Montfort? En over je eigen relatie met God en met de mensen?
- Hoe ben je persoonlijk de armen en de misdeelden nabij?
- Hoe zijn mijn communautiteit en mijn regio nabij aan hen die het moeilijk hebben?
- De noodlijdenden zijn soms dichterbij dan we denken: een ziek, kwetsbaar of moeilijk familielid of een confrater... Hoe kan ik zorgen dat ze het gevoel hebben dat ze erbij horen?

GEBED/VIERING:

Heer Jezus, u die zo nabij was aan de misdeelden van deze wereld, vervul ons met uw mededogen opdat wij dezelfde concrete gebaren maken die u ons hebt voorgedaan.

De armen zijn naakt: leer ons hen te omgeven met kleding en waardigheid.

Duizenden kinderen hebben honger: leer ons hen voedsel te geven en een toekomst.

Overall worden gevangenen vernederd: leer ons hen te bevrijden uit hun boeien en van de haat die zij ondervinden.

Vreemdelingen worden veroordeeld en gemarginaliseerd: leer ons hen welkom te heten in onze harten en huizen.

Heel veel zieken worden vergeten: leer ons hen een plaats te geven en hoop te bieden.

Heer, open onze ogen opdat we u leren herkennen in onze

Blain, verbaast. Toch is zijn familie hem zeer dierbaar, met name zijn moeder, wier tranen hij teder heeft afgeveegd toen hij nog maar een kind was, en die juist met veel liefde gezorgd heeft voor de bescheiden uitzet van haar toekomstige priester... Het is ook niet zonder steken in het hart dat hij vertrekt uit Rennes waar hij is opgegroeid met het College van St. Thomas, bron van zoveel inzichten, met al de heiligdommen van Onze Lieve Vrouw waar hij zoveel tijd heeft doorgebracht in gebed. 'Hij had een hart dat net zo teer was als dat van eenieder, maar de liefde voor God... droeg al zijn verlangens en gedachten naar de hemel.

Zijn oom Alain Robert en zijn broer Joseph, en misschien ook zijn vriend Jean-Baptiste Blain, brengen hem tot aan de brug van Cesson, een kleine vijf kilometer van Rennes. Daar nemen zij afscheid en omhelzen elkaar.

Daar staat hij dan, alleen, op de weg naar Parijs. Zijn eerste neiging is om zichzelf volledig over te geven aan de goddelijke Voorzienigheid, niet met een of andere ijdele formulering maar met een heel concreet gebaar. Zijn tien daalders en zijn weinige bagage zijn snel weggegeven; hij ruilt zijn nieuwe kleren met een zwerver die hij onderweg ontmoet. Dan, in het 'vuur van zijn hartstocht', valt hij op de knieën en doet de gelofte om nooit enig eigen bezit te hebben... Vrij van alles, zoals hij zelf later zal prediken 'zonder vader, moeder, broers, zussen, andere familieleden of vrienden zoals de wereld en het vlees deze opvatten, zonder aardse bezittingen...', en ontdaan van alle eigenbelang,' gaat Montfort op weg met grote stappen, zijn rozenkrans in de hand.

UIT DE GESCHRIFTEN VAN MONTFORT:

Kantiek 28, 6.8.11.13-14

God kent onze ellende, weet wat we nodig hebben,
kent als onze vader onze duizenden zorgen
en paart een immense macht met zijn goede wil.
Laten we dus onze hoop stellen
op zijn verheven goedheid.

Trachten we vooral te begrijpen dit grote geheim
dat de Verlosser ons leert als een buitengewone gunst:
hoop op Gods trouw,
rust in de schoot van zijn vaderlijke goedheid,
zonder aan morgen te denken.

Zie de talloze vogels die voor hun levensonderhoud
reserves noch schuren hebben.
Jullie liefderijke Vader zorgt dat ze niets missen.
Zal het jullie, die toch waardevoller zijn,
aan iets ontbreken?

Zie de rijkdom van de lelies en hun bloemen.
Salomo met al zijn macht ging niet zo gekleed.
Als dat alles hen ten deel valt zonder werken
en zonder spinnen,
zal ik jullie die meer waard zijn, niet kleden?

Verlangen jullie overvloed,
een overdaad van het tijdelijke?
Zoek eerst het eeuwige,
de Heer en zijn gerechtigheid,

omdat het hun onverbeterlijk leek. Door hun woorden groeide
nog mijn vastbeslotenheid deze onderneming aan te pakken,
ondanks mijn persoonlijke neiging die nog steeds naar de
missies uitgaat.

UIT DE BIJBEL:

Mattheus 25: 31-40

Jezus zei: 'Als de Mensenzoon komt, zal het zo gaan: Hij komt
met alle engelen uit de hemel. En hij zal als koning op zijn troon
gaan zitten. Dan worden alle mensen van de wereld bij hem
gebracht. Hij zal de mensen verdelen in twee groepen. Net
zoals een herder zijn kudde verdeelt in schapen en bokken. De
Mensenzoon zet de ene groep mensen aan zijn rechterkant en
de andere groep mensen aan zijn linkerkant. Dan zal de
Mensenzoon tegen de mensen aan zijn rechterkant zeggen:
'Kom, de nieuwe wereld is voor jullie. Want mijn Vader heeft
het echte geluk voor jullie bestemd. Dat was al de bedoeling
vanaf de schepping. Want toen ik honger had, gaven jullie mij
te eten. Toen ik dorst had, gaven jullie mij te drinken. Toen ik
een vreemdeling was, namen jullie mij in huis. Toen ik naakt
was, gaven jullie mij kleren. Toen ik ziek was, zochten jullie mij
op. Toen ik gevangen was, kwamen jullie naar mij toe.'

Dan zullen die goede mensen zeggen: 'Maar Heer, wanneer is
dat gebeurd? Wanneer had u honger en gaven we u te eten?
Wanneer had u dorst en gaven we u te drinken? Wanneer was
u een vreemdeling en namen wij u in huis? Wanneer was u naakt
en gaven we u kleren? Wanneer was u ziek of gevangen, en
kwamen wij naar u toe?'

Dan zal de Mensenzoon tegen hen zeggen: 'Luister goed naar
mijn woorden: Elke keer dat jullie iets goeds deden voor één

avondmaal. Die uren waren voor mij vlug voorbij. Maar voor sommige armen duurden ze erg lang. Ze hadden me daar op mijn knieën zien zitten. Mijn kleding had veel weg van de hunne. Ze gingen het aan de anderen vertellen en spoorden elkaar aan mee te doen aan een geldinzameling voor mij; de een gaf meer, de ander minder, de armsten een penning, de meest gegoeden een stuiver. Dat alles gebeurde buiten mij om. Uiteindelijk ging ik naar buiten om te weten te komen hoe laat het avondmaal zou zijn en om te vragen of ik de armen aan tafel mocht bedienen. Van één kant kwam ik bedrogen uit toen ik vernam dat de maaltijden niet gezamenlijk gebruikt werden; van de andere kant was ik aangenaam verrast toen ik hoorde dat men mij een aalmoes wilde geven en dat men de portier gevraagd had mij niet te laten vertrekken. Ik dankte God van ganser harte dat ik voor een arme werd aangezien en dat ik de eervolle kentekens van de armen mocht dragen; ook dankte ik mijn dierbare broeders en zusters voor hun goede bedoelingen. Sindsdien zijn ze me zo genegen dat ze mij onomwonden zeggen dat ik hun priester moet zijn, dat wil zeggen hun directeur, want sinds geruime tijd is er geen vaste directeur in het gasthuis, zo arm en verwaarloosd is het.

Brief 11 aan Meneer Leschassier

Een tijdje na Allerheiligen gaf Monseigneur (5) mij aan de armen, omdat zij hem lastig bleven vallen met hun harte-kreet en hun ongeduldig verlangen (6). Dit arme gasthuis of liever dit arme Babylon ging ik binnen met het vaste voornemen om samen met mijn meester Jezus Christus de kruisen te dragen die, naar ik verwachtte, mij moesten overkomen als dit werk van God was. Verschillende ervaren geestelijken uit de stad wilden mij ervan afbrengen dit huis van wanorde te betreden,

zijn koninkrijk en zijn liefde.

Verdien door dit offer je dagelijks brood.

UIT DE BIJBEL:

Hebreeën 11:8-13

Ook Abraham had een groot geloof. God beloofde hem een nieuw land, en gaf hem de opdracht om daarheen te gaan. Abraham gehoorzaamde. Hij ging weg uit zijn land, zonder dat hij wist waar hij terecht zou komen.

Door zijn geloof kwam hij in het land dat God hem beloofd had. Maar hij woonde daar in tenten, als een vreemdeling, samen met zijn zoon Isaak en zijn kleinzoon Jakob. Die kregen dezelfde belofte van God. En ook zij bleven vreemdelingen in dat land. Want ze wachtten op het hemelse Jeruzalem, de stad die God zelf zou bouwen.

Abrahams vrouw Sara kon geen kinderen krijgen en Abraham was al oud. Maar omdat Abraham een groot geloof had, kon hij toch vader worden. Want God had hem nakomelingen beloofd, en Abraham vertrouwde op God. En zo kreeg één man, die al bijna dood was, heel veel nakomelingen. Net zo veel als er sterren aan de hemel zijn, en net zo veel als er zand is bij de zee. Abraham, Isaak en Jakob bleven op God vertrouwen, ook al kregen ze tijdens hun leven niet wat God beloofd had. Ze begrepen dat ze hun nieuwe land pas later zouden bereiken. Het was alsof ze het in de verte zagen liggen. Daarom noemden ze zichzelf vreemdelingen op aarde.

PERSOONLIJKE VERWERKING/DELEN MET ELKAAR:

- Welke verbanden zie je tussen de teksten als je ze nog eens leest? Wat vertellen ze over Montfort? En over je eigen relatie met God en met de mensen?
- Welke breuken zijn er in je leven geweest die misschien pijnlijk waren maar waardoor je gegroeid bent?
- Hoe kunnen we onderscheid maken tussen breuken die de groei bevorderen, en breuken die een mens verzwakken?
- Onder welke omstandigheden werd je geroepen om je over te geven aan de Voorzienigheid?
- Hoe kun je een religieus leven waarin alles goed georganiseerd is (eten, onderdak, sociale zekerheid) in overeenstemming brengen met oprechte overgave aan de goddelijke Voorzienigheid?

GEBED/VIERING:

Laten wij Christus, de geïncarneerde Wijsheid, vragen om ons tot ware volgelingen te maken met de woorden: Maak ons, Heer, tot mensen die vrij zijn.

Heer, U had nergens een plaats om uw hoofd neer te leggen. Bevrijd ons van de zucht naar comfort die ons verhindert om beschikbaar te zijn voor uw roepstem;

Heer, u hebt gezegd: "Zoek eerst het Koninkrijk van God, en al het andere zal je ook gegeven worden." Houd ons vervaan al wat ons hart kan verleiden en van u zou kunnen verwijderen;

Heer, u weet hoe gemakkelijk wij de gevangenen worden van onszelf en onze ambities. Geef ons een hart dat enkel hangt aan God en Zijn Koninkrijk;

en gaat met enkele nieuwe vrienden mee om de restjes van de burgerfamilies op te halen en op een ezel te laden. Daarna reorganiseert hij de maaltijden in de refter waar hij zelf bedient aan de tafel en de maaltijd deelt met de bewoners als hij al niet genoeg neemt met hun etensrestjes. Hij verandert de dagorde met een duidelijk schema van opstaan, gebed, maaltijden en bedtijd. Zelf slaapt hij op stro net als zijn kudde, veegt kamers, toont een duidelijke voorkeur voor de meest ellendigen en geeft zijn eigen dekens weg om hen warm te houden. Nee, de arme "verworpenen" van Poitiers hebben nog nooit een rector gehad die zo dichtbij hen staat. Hij deelt hun leven, hun gevoelens en hun verontwaardiging. Hiervan getuigt zijn Cantiek 18 die hij in deze periode schrijft, *De Schreeuw van de Armen*: "Jullie rijken, word wakker!"

Na een aantal maanden moet Montfort weer vertrekken, een gevolg van de jaloezie van hen die in het bestuur zitten. Maar ook omdat hij de gewoontes in het huis in de war stuurt, zelfs al is dit door orde, discipline en goed management te herstellen. De bewoners zullen de bisschop schrijven en vragen om zijn terugkeer: "Wij, vierhonderd armen, smeken u meest nederig door de grootste liefde en glorie van God, om onze eerwaarde herder die de armen zo bemint, M. Grignon, naar ons te doen terugkeren."

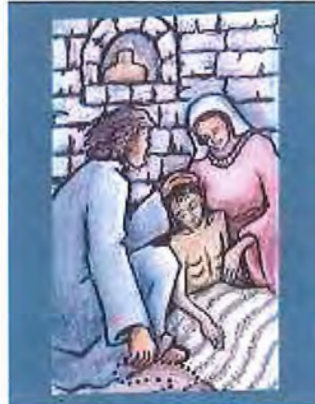
UIT DE GESCHRIFTEN VAN MONTFORT:

Brief 6 aan Meneer Leschassier

Toch nam ik mij voor naar het gasthuis te gaan om de armen lichamelijk behulpzaam te zijn als dat geestelijk niet mogelijk was. Ik ben hun kerkje binnengegaan om er tot God te bidden. Ik ben er ongeveer vier uur gebleven in afwachting van het

STAP 5

Aankomst in het armenhuis van Poitiers

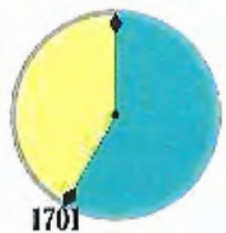


DATUM: november 1701

PLAATS: Poitiers, Armenhuis

WAARDE: Met de armen zijn en hen dienen

HET VERHAAL:



Het algemeen ziekenhuis, of armenhuis, is in de tijd van Montfort de plaats waar de misdeelden van een stad ondergebracht zijn: zieken, armen, daklozen, gehandicapten, enz. Op aanraden van Madame de Montespan, die bevriend was met de bisschop van Poitiers, gaat Montfort naar het armenhuis van de stad om zijn diensten aan te bieden. Hij heeft de bisschop nog niet ontmoet, of hij wordt opgemerkt door de armen die hem vragen om hun rector te worden.

Hij heeft die rol nog maar nauwelijks op zich genomen als hij begint aan de dringend noodzakelijke reorganisatie. Er is zoveel dat weer hersteld en in orde moet worden gebracht in wat hij zelf noemt 'een arm Babylon'. Om te beginnen verplaatst hij zich in hun situatie door iedere vorm van stipendium te weigeren en voor zichzelf de meest miserabele kamer te kiezen. Hij voert het dagelijks bedelen overal in de stad weer in

Heer, geef ons de moed om te breken met al wat ons ver van u houdt en dat ons tegenhoudt om u na te volgen.

We weten, Heer, dat u de enige waarlijk vrije mens bent geweest. Deel deze vrijheid met ons opdat we voor altijd de liefde van Onze Vader en zijn trouwe aanwezigheid mogen proeven. Amen.

CONCREET VOORNEMEN:

Proberen om alles te overwinnen wat het moeilijk maakt om me echt over te geven aan de Voorzienigheid.

STAP 4

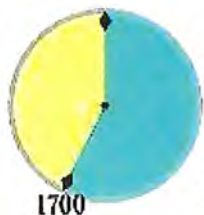
Priesterwijding in Parijs

DATUM: 5 juni 1700

PLAATS: Parijs, in een kerk
die later is afgebroken

WAARDE: Priesterlijke dienstbaarheid

HET VERHAAL:



De directe voorbereiding van Louis-Marie op zijn priesterwijding is zo volmaakt dat Leschassier hem opdraagt om aantekeningen te maken van de gevoelens die de goddelijke genade hem ingeeft – een kostbaar manuscript, beslist, maar helaas is het niet bewaard gebleven. Maar het laat wel zien dat de strenge directeur zeer gunstig over Montfort oordeelde.

“Hij werd tot het priester gewijd,” schrijft Grandet, “op de zaterdag vóór Pinksteren in het jaar 1700, door Mgr. Jean Hervieu Bazan de Flamanville, de bisschop van Perpignan, aan wie Mgr. Antoine de Noailles, de aartsbisschop van Parijs, de wijdingen van zijn diocees had gedelegeerd. Montfort voelde zich meer op zijn gemak bij de handoplegging van deze prelaat omdat hij eerder de eer had gehad om hem tijdens verscheidene Vastenperiodes te assisteren bij de catechismuslessen in Saint-Sulpice.”

Een diepe vreugde overspoelt het hart van de jonge



solidariteit met de meest berooide mensen in de wereld. Laat ons bidden ...

Heer, u nam de tijd om Nicodemus te verwelkomen en naar hem te luisteren toen hij naar u toe kwam in de nacht. U luisterde ook naar de Samaritaanse bij de put. Geef ons oog voor de mensen die u op ons pad laat komen. Laat ons bidden...

Heer Jezus, u hebt gezegd: “De grootste onder jullie moet jullie dienaar zijn”. Help ons om alle ons gegeven autoriteit te zien als een gelegenheid om beter te dienen. Laat ons bidden ...

Heer, hebben liefde en compassie u niet aangezet tot handelen? Mogen dezelfde gevoelens ons bezielen in onze relatie met elkaar.

Amen.

CONCREET VOORNEMEN:

Welke levenshouding probeer ik te verwerven opdat mijn wijze van dienen meer mag gelijken op die van Jezus en Montfort?

voeten gewassen. Daarom moeten jullie ook elkaars voeten wassen. Ik heb jullie het goede voorbeeld gegeven. Wat ik voor jullie gedaan heb, dat moeten jullie ook voor elkaar doen. Luister heel goed naar mijn woorden: Een slaaf is niet belangrijker dan zijn meester. En iemand die gestuurd wordt, is niet belangrijker dan degene die hem stuurt. Als je dat begrijpt, en je daaraan houdt, zul je het echte geluk leren kennen.

PERSOONLIJKE VERWERKING/DELEN MET ELKAAR:

- Welke verbanden zie je tussen de teksten, als je ze nog eens leest? Wat vertellen ze over Montfort? En over je eigen relatie met God en met de mensen?
- Hoe stelde Jezus zich in dienst van anderen?
- Hoe deed Montfort dat?
- Welke mensen heb je gekend die voor jou echte getuigen waren van de geest van dienstbaarheid?
- Welke moeilijkheden ben je tegengekomen als je anderen diende?

GEBED/VIERING:

Jezus verkondigde: “Ik ben gekomen om te dienen, niet om bediend te worden.” Laten we hem vragen dit verlangen om te dienen met ons te delen met de woorden: “Leer ons, Heer, de vreugde van de dienstbaarheid”.

Heer Jezus, u werd ‘gezonden door de Vader’, geheel volgens zijn plannen. Leer ons Hem die ons naar onze broeders en zusters stuurt, vreugdevol te dienen. Laat ons bidden...

Heer Jezus, U hebt uzelf in dienst gesteld van de armen en de zieken, hen te eten gegeven en hen genezen. Geef ons

priester. Na de plechtigheid tijdens de felicitaties van zijn confraters vloeit het ‘*Deo gratias!*’ van zijn lippen, niet eens maar wel duizend keer. Zijn hart heeft behoefte aan een lange, zeer lange tijd van dankzegging: hij krijgt toestemming om de rest van de dag door te brengen voor het Heilig Sacrament.

Naar de gewoonte van die tijd, bereidt hij zich een aantal dagen voor op zijn eerste mis. Hij kiest voor een viering in de kapel van de Heilige Maagd achter het koor van de kerk van Saint-Sulpice. Dit is het altaar van zijn ‘goede Moeder’, het altaar dat hij met zoveel liefde heeft omringd tijdens zijn studie jaren.

Wat een mis onder het toezicht van Maria! Jean-Baptiste Blain die hem assisteert worstelt om de tedere sentimenten in de ziel van zijn vriend uit te drukken. Hij kan slechts één formulering vinden om zijn gevoelens uit te drukken: ‘een engel aan het altaar!’ Zij duikt drie keer op in zijn tekst; maar ook bij andere getuigen die minder sterk meevoelen met de nieuwe priester.

Gedurende heel zijn leven, zelfs in de periodes dat hij getroffen is door een absurde censuur, zal Montfort nooit nalaten om iedere dag de mis te lezen. Zonder haar zou hij zich beroofd voelen van de kracht en de motivatie om te werken voor zijn twee grote liefdes: Jezus en Maria.

UIT DE GESCHRIFTEN VAN MONTFORT:

Brandende Bede, 7-12

– Wat vraag ik u? *Liberos*: Priesters, vrij naar uw vrijheid, volkomen onthecht, zonder vader, zonder moeder, zonder broers, zonder zussen, zonder bloedverwanten, zonder wereldse vriendschap, zonder bezit, zonder problemen en

zorgen, ja zelfs zonder eigen wil.

– *Liberos*: geboeid door uw liefde en verknocht aan uw wil, mannen naar uw hart, die zonder door eigenliefde afgeleid of geremd te zijn, geheel tot uw beschikking staan. Zoals David verslaan zij uw vijanden *met de staf van het kruis en de slinger van de rozenkrans in hun handen*.

– *Liberos*: als wolken verheven boven de aarde en vervuld van hemelse dauw drijven ze overal naar toe, waar de heilige Geest hen heen stuwt met zijn ademtocht. Hen onder anderen hadden uw profeten op het oog, toen zij zich afvroegen: *Wie komen daar aanvliegen als wolken?* (Jesaja 60, 8). *Ze gingen waarheen de geest hen dreef* (Ezechiël 1, 12).

– *Liberos*: mensen die u altijd bij de hand hebt, steeds bereid om in het bevel van hun oversten u te gehoorzamen, als Samuel: *Hier ben ik* (1 Koningen 3, 16); altijd gereed om ergens op af te gaan, om alles met u en voor u te verduren, als de apostelen: *Laten ook wij gaan om met hem te sterven* (Johannes 11, 16).

– *Liberos*: echte kinderen van Maria, uw heilige moeder, ontvangen en voortgebracht door haar liefde, gedragen in haar schoot, gekoesterd en gevoed aan haar borsten, opgevoed door haar zorgen, ondersteund door haar armen en verrijkt door haar genaden.

– *Liberos*: echte dienaars van de heilige Maagd! Evenals de heilige Dominicus, met het lichtend en brandend evangeliewoord in de mond en de rozenkrans in de hand, slaan zij overal alarm als waakzame honden, branden zij als vuren en verlichten zij de duisternis in de wereld als zonnen.

UIT DE BIJBEL:

Johannes 13:1-17

Het was vlak voor het Joodse Paasfeest. Jezus wist dat nu voor hem het beslissende moment gekomen was: hij zou vanuit de wereld teruggaan naar zijn Vader. Jezus hield veel van de mensen die in deze wereld bij hem hoorden. En hij bleef van hen houden, tot het allerlaatste moment. 's Avonds waren Jezus en de leerlingen met elkaar aan het eten. Toen al was Judas, de zoon van Simon Iskariot, van plan om Jezus aan zijn vijanden uit te leveren. Daar had de duivel voor gezorgd. Jezus wist dat hij van zijn Vader alle macht gekregen had. Hij wist dat hij bij God vandaan gekomen was en dat hij weer naar God zou teruggaan. Tijdens het eten stond Jezus op. Hij trok zijn kleren uit en deed een doek om zijn middel, alsof hij een slaaf was. Hij deed water in een bak, en begon de voeten van zijn leerlingen te wassen. Hij droogde hun voeten af met de doek die hij omgedaan had. Toen Jezus bij Simon Petrus kwam, riep die: 'Heer, u gaat toch niet mijn voeten wassen?' Jezus zei tegen hem: 'Nu begrijp je niet wat ik doe, maar later zul je het begrijpen.' Petrus zei: 'U mag mijn voeten beslist niet wassen! Nooit!' Jezus zei: 'Als ik jouw voeten niet mag wassen, kun je niet bij mij horen.' Toen zei Petrus: 'Heer, was dan niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd!' Jezus zei: 'Iemand die zich al gewassen heeft, is rein. Hij hoeft niet opnieuw gewassen te worden, behalve zijn voeten. Ook jullie zijn rein.' (...) Toen Jezus de voeten van alle leerlingen gewassen had, deed hij zijn kleren weer aan. Hij ging bij de leerlingen zitten en zei: 'Begrijpen jullie wat ik gedaan heb? Jullie noemen mij 'meester' en 'Heer'. En dat is goed, want dat ben ik. Ik ben jullie Heer en jullie meester, en toch heb ik jullie